

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010483
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117010483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obžalovanému K. B., nar.: XX.XX.XXXX pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 07. decembra 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: K. B., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., t.č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava

je vinný, že

dňa 02. júna 2016 v čase približne od 07.30 hodiny do 08.15 hodiny v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, Leopoldov, Gucmanova 19/670, v ktorom ako odsúdený vykonával trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014 právoplatným dňa 04.06.2015, so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, utiekol z objektu s drôteným oplotením a betónovým múrom riadne ohradenej a uzamknutej strelnice, ktorá bola jeho pracoviskom s dozorom mimo ústav a kde mal vykonávať práce spojené s údržbou strelnice, a to tým spôsobom, že využil nepozornosť príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže vykonávajúcich eskortu a dozornú službu na pracovisku odsúdených, pričom na tzv. veľkej strelnici vystúpil na hranoly s pieskom a preskočil betónový plot - a tak sa dostal mimo areál strelnice a následne utiekol na neznáme miesto, kde sa zdržiaval a skrýval až do dňa 08. októbra 2016, kedy bol zadržaný príslušníkmi Policajného zboru v obci Ostrov v rodinnom dome číslo 258 a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody,

teda

podstatne sťažil v trestnom konaní výkon rozhodnutia súdu tým, že ušiel z výkonu trestu odňatia slobody,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

Za to
sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trnava bola dňa 16.03.2017 doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. 2 Pv 335/16/2207 zo dňa 15.03.2017 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 07.12.2017, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením:

- rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014,
- uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/105/2014 zo dňa 04.06.2015,
- hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 20.02.2017,
- skráteného výpisu obžalovaného,
- odpisu z registra trestov obžalovaného,
- uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/60/2017 zo dňa 17.10.2017,
- hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 03.06.2016 a
- správy Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 06.06.2016 v časti jej posledného odseku na str. 3.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a poučení obžalovaného podľa § 257 Trestného poriadku obžalovaný po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, t.j., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a po kladnej odpovedi obžalovaného na každú z piatich položených otázok a súhlasnom stanovisku prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného a súčasne rozhodol, že ďalšie dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný urobil vyhlásenie sa nevykoná a budú vykonané len dôkazy, ktoré súvisia s výrokom o treste.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014 vyplynulo, že obžalovaný bol predmetným rozsudkom uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.06.2015. (čl. 123-126)

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/105/2014 zo dňa 04.06.2015 vyplynulo, že Krajský súd v Trnave podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014 zamietol. (čl. 137-139)

Z hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 20.02.2017 vyplynulo, že obžalovaný do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil zo slobody predvedením dňa 26.09.2015 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, kde sa dňa 02.06.2016 vzdialil z pracoviska s dozorom - z objektu strelnice, kde vykonával pomocné práce. Do výkonu trestu odňatia slobody bol prijatý dňa 08.10.2016 a dňa 14.10.2016 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na ďalší výkon trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie obžalovaného v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko neuposlúchol pokyn príslušníka zboru, nedodržiaval časový rozvrh dňa a prechovával nepovolené predmety. Správanie obžalovaného v ÚVTOS a ÚVV Ilava sa po umiestnení obžalovaného do oddielu s bezpečnostným režimom stabilizovalo, svoje povinnosti si plní, nebol mu uložený disciplinárny trest a podmienky na uloženie disciplinárnej odmeny si nevytvoril. V ÚVTOS a ÚVV Ilava obžalovaný nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodnej práce. (čl. 254)

Zo skráteného výpisu obžalovaného zo dňa 20.02.2017 vyplynulo, že obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014 a predpokladaný koniec trestu má dňa 16.01.2024. (čl. 255)

Z odpisu z registra trestov obžalovaného zo dňa 06.12.2017 vyplynulo, že odsúdený má vykázané celkom tri záznamy, a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/93/2008 zo dňa 25.04.2008, právoplatným dňa 25.04.2008, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, trest vykonal dňa 27.05.2008 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Druhý záznam je trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/191/2011 zo dňa 11.01.2012, právoplatný dňa 20.01.2012, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 3 (tri) roky, kde sa osvedčil dňa 20.01.2015 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Tretím záznamom je rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014, právoplatný dňa 04.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/105/2014 zo dňa 04.06.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/60/2017 zo dňa 17.10.2017 vyplynulo, že týmto uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/41/2016 zo dňa 08.03.2017, ktorým bol obžalovaný uznávaný vinný, zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1. ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť tým spôsobom, že dňa 04.06.2015 nevrátil spoločnosti JV AUTO, s.r.o. osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia s ev. číslom PN054CU, ktoré bol oprávnený užívať od 03.06.2015 do 04.06.2015 a s predmetným osobným motorovým vozidlom v presne nezistený deň v období od 05.06.2015 do 26.09.2015 naložil doposiaľ nezisteným spôsobom. (čl. 322-324)

Z hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 03.06.2016 vyplynulo, že obžalovaný do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil zo slobody predvedením dňa 26.09.2015 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov. V adaptačnej fáze boli u obžalovaného pedagogickým usmernením riešené menšie nedostatky, a to sledovanie televízie v nepovolenom čase a neustrojenosť, pričom od tohto obdobia bolo jeho správanie stabilizované a na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný. Pracovne bol zaradený na pracovisku zameranom na kovovýrobu, z ktorého bol vyradený nakoľko z opodstatnených dôvodov nenastúpil na pracovisko viac dní po sebe. Vzhľadom na nezaradenie obžalovaného do práce mu bolo dňom 22.01.2016 umožnené prehľbovať si svoje zručnosti formou činností súvisiacich s úpravou majetku štátu v správe ústavu a iných činností vykonávaných v ústave a vonkajších priestoroch, ktoré sú súčasťou ústavu alebo sú v jeho trvalej alebo dočasnej správe, kde k určeným činnostiam pristupoval zodpovedne a jeho pracovná morálka bola na vzornej úrovni. (čl. 237)

Zo Správy Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 06.06.2016 z prešetrenia príčin a okolností, ktoré viedli k vzniku mimoriadnej okolnosti - nedovoleného vzdialenia sa obžalovaného z pracoviska z dozorom dňa 02.06.2016, a to zo strelnice - objektu v nestráženej časti ústavu v časti jej posledného odseku na str. 3 vyplynulo, že z obsahu vykonaných pohovorov veliteľa eskorty a členov eskorty bolo zistené, že títo dňa 02.06.2016 nedodrжали zásady vykonávania dozoru v súlade s § 49 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej strážie v znení neskorších predpisov, keď napriek tomu, že príslušníci vykonávajúci eskortu boli každý týždeň poučovaní o systéme výkonu dozoru pri vykonávaných eskortách, porušili zásadu permanentnej prítomnosti príslušníka na vonkajšom rohu strelnice so štrkovou cestou na zaistenie celého perimetra a porušili zásadu vykonávania stálej kontroly pohybu alebo činnosti odsúdených. V správe sa konštatuje, že primárnou príčinou vzniku mimoriadnej udalosti bolo porušenie predpisov a pravidiel dozornej služby upravenej cit. zákonom. (čl. 212)

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto zmaří alebo podstatne sťaží v trestnom konaní výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že ujde stráži, z väzby alebo z výkonu trestu odňatia slobody alebo pri takom úteku inému pomáha, pričom Trestný zákon umožňuje páchatelovi takéhoto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od jedného do piatich rokov.

Vykonaným dokazovaním bola preukázaná jedna poľahčujúca okolnosť, a to okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, podľa ktorého je poľahčujúcou okolnosťou to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a zároveň jedna priťažujúca okolnosť, a to okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; pričom súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Pokiaľ ide o priznanie sa obžalovaného a oľutovanie spáchania trestného činu, obžalovaný tak urobil na hlavnom pojednávaní, kedy nielen urobil vyhlásenie o svojej vine, ale sa aj ospravedlnil za to čo urobil a uviedol, že nechcel príslušníkom ZVJS svojim útekem spôsobiť problémy a vyslovil ľútosť nad svojim konaním.

Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Čo sa týka tretieho odsúdenia obžalovaného, ktorého trest obžalovaný aktuálne vykonáva a z ktorého výkonu aj ušiel, súd je toho názoru, že v tomto prípade (a nielen špecificky u obžalovaného, ale vo všeobecnosti) nejde o situáciu predpokladanú ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Dôvodom na takúto úvahu súdu je nielen napr. znenie ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý používa spojenie „hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený“, z ktorého je bez pochybností zrejmé, že predchádzajúce odsúdenie páchatel'a je zákonným znakom prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ale tiež zmysel ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa ktorého je priťažujúcou okolnosťou recidíva páchatel'a, ktorý napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za iný trestný čin znova spácha trestný čin, čo je aj prípad obžalovaného.

K aplikácii ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona, podľa ktorého je poľahčujúcou okolnosťou to, ak páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, na ktorú odkazoval obhajca v záverečnej reči s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine súd udáva, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa cit. ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého:

Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Súd však na tomto mieste poznamenáva, že urobenie vyhlásenia obžalovaným o jeho vine na hlavnom pojednávaní zohľadňoval pri ukladaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody tak, ako je to uvedené nižšie.

Vzhľadom na uvedené súd nezvyšoval dolnú hranicu a ani neznižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest obžalovanému v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností ukladal v rozpätí od jedného do piatich rokov.

Okolnosťami, ktoré potom mali vplyv na určenie konkrétnej výmery trestu u obžalovaného (pozn.: avšak nie v zmysle poľahčujúcich resp. priťažujúcich okolností) bolo možné rozdeliť na okolnosti, ktoré bolo možné pričítať v prospech obžalovaného a okolnosti, ktoré mu bolo možné pričítať na jeho ťarchu.

Okolnosťami v prospech obžalovaného boli skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o jeho vine, prejavil záujem uzatvoriť s prokuratúrou dohodu o vine a treste, pričom k jej uzavretiu nedošlo z dôvodov na strane prokuratúry (pozn. pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu

obžalovaný navrhol konať o dohode o vine a treste a rovnaký záujem prejavil aj na hlavnom pojednávaní), ďalej skutočnosť, že obžalovaný pri svojom úteku z výkonu trestu odňatia slobody a ani počas skrývania sa až do jeho zadržania nikoho nezranil a ani nespôsobil žiadnu škodu a počas úteku z výkonu trestu odňatia slobody nepoužil násilie a napokon fakt, že istý podiel na jeho úteku z výkonu trestu odňatia slobody mali aj príslušníci ZVJS, ako to vyplynulo zo Zo Správy Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 06.06.2016. Na tomto mieste však súd poznamenáva, že týmto rozsudkom sa nevyslovuje ani vina a ani miera zavinenia príslušníkov ZVJS na úteku obžalovaného, ktorí dňa 02.06.2016 vykonávali dozornú a strážnu službu.

Okolnosťami v neprospech obžalovaného boli skutočnosť, že obžalovaný sa v čase jeho úteku už nenachádzal v tzv. adaptačnej fáze, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že výkon trestu nastúpil dňa 26.09.2015, a teda v čase jeho úteku vykonával uložený trest odňatia slobody už 8 mesiacov, ďalej viac ako štvormesačná doba, počas ktorej bol na úteku, ďalej že obžalovaný utiekol bez akéhokoľvek vážneho dôvodu, ktorý by síce jeho útek nemohol ospravedlniť, ale mohol by ho aspoň zdôvodniť (napr. závažná situácia v rodine - umierajúci rodič a pod.) a napokon skutočnosť, že obžalovaný sa neprihlásil sám, ale musel byť zadržaný.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obhajca obžalovaného navrhoval, aby súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, a to s ohľadom na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/74/2014 zo dňa 18.08.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd je však toho názoru, že len samotný vysoký trest odňatia slobody nemôže byť dôvodom na takýto obhajcom navrhovaný postup, pretože potom by to prakticky znamenalo, že každý odsúdený, ktorému je uložený vysoký trest odňatia slobody, by sa z neho bez obáv mohol pokúsiť ujsť s vedomím, že ak mu jeho útek nevyjde, potom súd práve s ohľadom na už uložený vysoký trest upustí od uloženia ďalšieho trestu.

Zohľadňujúc všetky vyššie uvedené okolnosti je súd toho názoru, že v prípade obžalovaného je spravodlivým trestom odňatia slobody trest vo výmere 2 (dva) roky, ktorý súd obžalovanému uložil. Takáto výmera trestu je primeraná spôsobu spáchania činu, jeho následku a tiež všetkým okolnostiam prípadu a súčasne iných odsúdených odradí od spáchania obdobného činu.

Pokiaľ ide o zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody súd aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého Súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený a obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol a stále je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.